

Къмъ славейчето!

—oo—

Царството ти е гората,
А корона — листа красни,
Тронъ съ, пиле, тебъ стеблата;
Връме сладко — нощи ясни!

—
Въ пѣснитѣ ти азъ намирамъ
И растуха и наслада;
Цѣль день ходя, безъ да спирамъ,
Тебъ да диря, дружке млада!

Люб. Бобевски.

